

Účastníci původního řízení

Žalobce: Pan J. O.

Žalovaný: Kreis Gütersloh

Vedlejší účastník: Pan W. D.

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 2 odst. 1 směrnice 2011/92⁽¹⁾ ve spojení s jejím čl. 4 odst. 1 a bodem 17 písm. a), jakož i bodem 24 přílohy I této směrnice resp. čl. 2 odst. 1 směrnice 2011/92 ve spojení s jejím čl. 4 odst. 2 a 3 a bodem 1 písm. e) přílohy II, jakož i bodem 1 písm. b) a bodem 3 písm. g) přílohy III této směrnice vykládány v tom smyslu, že brání takovému vnitrostátnímu ustanovení, podle něž, pokud je zařízení na intenzivní chov kuřat a slepic přistavěno k podobnému již povolenému zařízení, musí být u těchto zařízení jako kumulujících se záměrů provedeno posouzení vlivu na životní prostředí nebo přezkoumání jednotlivého případu ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) směrnice 2011/92 pouze tehdy, pokud jsou propojena společnými provozními nebo stavebními zařízeními?
2. Musí být čl. 2 odst. 1 směrnice 2011/92 ve spojení s jejím čl. 4 odst. 1 a bodem 17 písm. a), jakož i bodem 24 přílohy I této směrnice vykládány v tom smyslu, že brání takovému vnitrostátnímu ustanovení, podle něž, pokud
 - a) se k již povolenému zařízení na intenzivní chov kuřat a slepic připojuje další takovéto zařízení,
 - b) nově budované zařízení (29 990 míst) a již schválené zařízení (84 000 míst) společně překračují prahovou hodnotu 85 000 míst pro kuřata a slepice podle bodu 17 písm. a) přílohy I směrnice 2011/92,
 - c) nové zařízení nedosahuje vnitrostátní prahové hodnoty pro provedení šetření ve vazbě na umístění podle vnitrostátního práva (30 000 míst), ani vnitrostátní prahové hodnoty pro obecné šetření podle vnitrostátního práva (40 000 míst) a
 - d) u již povoleného zařízení sice nebylo provedeno posouzení vlivů na životní prostředí, nýbrž proběhlo přezkoumání jednotlivého případu ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) směrnice 2011/92 (v podobě obecného šetření podle vnitrostátního práva) s tím, že pro již povolené zařízení nebylo nezbytné provést posouzení vlivů na životní prostředí,musí být posouzení vlivů na životní prostředí pro nové zařízení provedeno pouze, pokud z přezkoumání jednotlivého případu ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) směrnice 2011/92 (v podobě obecného šetření podle vnitrostátního práva) vyplývá, že připojením nového zařízení mohou nastat významné nepříznivé vlivy nebo jiné významné nepříznivé důsledky pro životní prostředí?
3. Musí být čl. 2 odst. 1 směrnice 2011/92 ve spojení s jejím čl. 4 odst. 2 a 3 a bodem 1 písm. e) přílohy II této směrnice vykládány v tom smyslu, že brání takovému vnitrostátnímu ustanovení, které povinnost přezkoumání každého jednotlivého případu ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) směrnice 2011/92 (v podobě šetření ve vazbě na konkrétní umístění podle vnitrostátního práva), zda musí být záměr výstavby a provozu zařízení na intenzivní chov kuřat a slepic podroben posouzení vlivů na životní prostředí, podmiňuje pouze tím, zda toto zařízení má 30 000 nebo více míst?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. 2012, L 26, s. 1), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/52/EU ze dne 16. dubna 2014 (Úř. věst. 2014, L 124, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 16. září 2022 –
Società Italiana Imprese Balneari Srl v. Comune di Rosignano Marittimo a další**

(Věc C-598/22)

(2022/C 463/26)

Jednací jazyk: italsština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Società Italiana Imprese Balneari Srl

Odpůrci: Comune di Rosignano Marittimo, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia del demanio – Direzione regionale Toscana e Umbria, Regione Toscana

Předběžná otázka

Brání články 49 a 56 SFEU a zásady vyplývající z rozsudku Laezza (C-375/14) v rozsahu, v jakém jsou použitelné, výkladu takového vnitrostátního ustanovení, jako je článek 49 [zákonu o námořní a letecké dopravě], v tom smyslu, že stanoví bezúplatný převod ze strany koncesionáře a bez náhrady po uplynutí platnosti koncese, i když je bez přerušení obnovena dokonce na základě nového rozhodnutí, staveb postavených na státním pozemku, které jsou součástí souboru majetku určeného k provozování přímořského střediska, přičemž tento účinek okamžitého propadnutí majetku může vytvořit omezení, které překračuje rámec toho, co je nezbytné k dosažení cíle skutečně sledovaného vnitrostátním zákonodárcem, a je tudíž nepřiměřené tomuto účelu?

Žaloba podaná dne 17. října 2022 – Evropská komise v. Portugalská republika

(Věc C-651/22)

(2022/C 463/27)

Jednací jazyk: portugalsština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupce: R. Tricot a B. Rechena, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že tím, že Portugalská republika nepřijala nejpozději do 6. února 2018 právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Rady 2013/59/Euratom⁽¹⁾ ze dne 5. prosince 2013, kterou se stanoví základní bezpečnostní standardy ochrany před nebezpečím vystavení ionizujícímu záření a zrušují se směrnice 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom a 2003/122/Euratom, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 206 uvedené směrnice;
- uložit Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Směrnice 2013/59/Euratom ze dne 5. prosince 2013 měla být provedena nejpozději do 6. února 2018 a členské státy měly oznámit Komisi znění právních a správních předpisů vnitrostátního práva, které přijaly v oblasti upravené uvedenou směrnicí.

Lhůta pro provedení směrnice uplynula a Komise stále neobdržela oznámení o provedení této směrnice v plném rozsahu, ani jinou informaci, která by umožnila dospět k závěru, že Portugalská republika splnila povinnost uplatnit nezbytná opatření. Portugalská republika konkrétně dosud nepřijala národní akční plán zaměřený na dlouhodobá rizika ozáření radonem v obytných domech, veřejně přístupných budovách a na pracovištích, a to u každého zdroje pronikání radonu, ať už z půdy, stavebních materiálů nebo vody.

Komise má za to, že tím, že Portugalská republika nepřijala veškeré správní a právní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Rady 2013/59/Euratom ze dne 5. prosince 2013, a k jejímu provedení do vnitrostátního právního řádu, nebo tím, že neoznámila tyto předpisy Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 106 uvedené směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2014, L 13, s. 1.